

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 31. mája 2011 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **P. R.**, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. septembra 2010, sp. zn. 5To/28/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. R.** sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 28. augusta 2009, č. k. 5T/93/2008-85 v spojení s uznesením (opravným) Okresného súdu Trnava z 08. decembra 2009, č.k. 5T/93/2008-98, bol obvinený **P. R.** uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

hoci bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch, sp. zn. ORP-41, 81, 131/DI-B-2007 zo 06. februára 2007, právoplatným 26. apríla 2007, uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, b/, h/, j/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu a bol mu uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, ktorý začal plynúť odo dňa zadržania vodičského preukazu 02. decembra 2006, napriek tomu 21. novembra 2007 v čase o 01.10 hod. v T.

po ulici N. pod vplyvom alkoholu viedol osobné motorové vozidlo zn. C. X., ev. č. N., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ KR PZ Trnava, pričom kontrolu dychovou skúškou odmietol vykonať a následným vyšetrením ku skúške na alkohol v krvi plynovou chromatografiou mu bola nameraná hodnota 1,43 ‰ alkoholu v krvi.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 41 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť (15. septembra 2009) na súde prvého stupňa márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania. Táto lehota uplynula 14. septembra 2009.

Obvinený až po uplynutí tejto lehoty prostredníctvom svojho obhajcu podal 23. októbra 2009 proti citovanému rozsudku odvolanie.

Krajský súd v Trnave uznesením z 28. septembra 2010, sp. zn. 5To/28/2010, podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obvineného P. R. zamietol, pretože bolo podané oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu 12. apríla 2011 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, v ktorom uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., predpokladajúci, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., hoci na to neboli splnené zákonné dôvody. Obvinený poukázal na skutočnosť, že 28. augusta 2009 bol na hlavnom pojednávaní vyneseny rozsudok, ktorého písomné vyhotovenie bolo doručené jeho obhajcovi 15. októbra 2009 s nesprávnym poučením o lehote na podanie riadneho opravného prostriedku. Uviedol, že v súlade s poučením v písomnom vyhotovení rozsudku „Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave“ podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. Argumentoval, že v súlade s § 316 ods. 2 Tr. por. ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu. Ďalej citoval čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V závere dodal, že vydaniu

uznesenia krajského súdu predchádzalo porušenie základných práv dovolateľa uvedených v § 2 ods. 7, ods. 12 a § 316 ods. 2 Tr. por. Preto navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 28. septembra 2010, sp. zn. 5To/28/2010 z dôvodu porušenia zákona a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Trnava, ktorá vo svojom vyjadrení navrhla predmetné dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky dovolateľa, spočívajúce v nesprávnom poučení prvostupňového súdu o lehote, v ktorej je potrebné podať riadny opravný prostriedok (a jej plynutí), dovolací súd konštatuje, že nie je možné im prisvedčiť v tom smere, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podal včas. Na hlavnom pojednávaní 28. augusta 2009, na ktorom bol dovolateľ (obvinený) prítomný spolu s obhajcom (okrem prokurátora a svedka), bol samosudcom vyhlásený rozsudok a po vyhlásení a stručnom odôvodnení rozsudku bol dovolateľ tiež poučený o riadnom opravnom prostriedku proti tomuto rozsudku, najmä o lehote na jeho podanie.

Po preskúmaní predloženého spisu je totiž zřejmé, že súd v prípade poučenia o lehote na podanie odvolania na hlavnom pojednávaní nepochybil. Predseda súdu Okresného súdu Trnava po vrátení trestného spisu ako predčasne predloženého Krajským súdom v Trnave (sp.zn. 5To/147/2009) z dôvodu, že v prvopise napadnutého rozsudku je odlišné poučenie ako v jeho odpisoch, zisťoval ako samosudca poučil procesné strany o lehote na podanie odvolania. Z jednotlivých vyjadrení vyplýva nasledovné:

- konajúci samosudca Okresného súdu Trnava, JUDr. R. K. uviedol, že vydá uznesenie, ktorým opraví pisársku chybu, ku ktorej došlo pri vyhotovení opisu rozsudku (č.l. 97), pričom takéto uznesenie následne vydal (č.l. 98);
- asistentka senátu 5T D. H. uviedla, že v danej trestnej veci na hlavnom pojednávaní boli procesné strany správne poučené o práve podať opravný prostriedok v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave (č.l. 100);

- prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava predsedovi okresného súdu na jeho výzvu uviedol, že pri vyhlásení rozsudku samosudca na hlavnom pojednávaní vykonanom 28. augusta 2009 postupoval v súlade s § 171 ods. 2 Tr. por., keď uviedol správne poučenie o opravnom prostriedku (č.l. 102);
- obhajca obvineného oznámil, že obvinený bol zo strany zákonného sudcu správne poučený o práve podať opravný prostriedok na hlavnom pojednávaní (č.l. 104);
- obvinený P. R. vo svojom vyjadrení len uviedol, že bol poučený o práve podať opravný prostriedok samosudcom a toto právo aj využil (č.l. 107).

Ďalej bolo zistené, že v odôvodnení uznesenia Okresného súdu Trnava z 08. decembra 2009, č.k. 5T/93/2005-98 sa uvádza, že súd na hlavnom pojednávaní poučil obvineného o tom, že proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pričom pri opise rozsudku došlo k pisárskej chybe, kde sa nesprávne uviedlo poučenie v znení: „Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave“. V závere sa konštatuje, že rozsudok bol vyhlásený správne, správne bol aj vyhotovený a k pisárskej chybe došlo len pri jeho opise. Predmetné tzv. opravné uznesenie bolo doručené obvinenému 09. februára 2010 a jeho obhajcovi 04. februára 2010 s poučením, že proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť. Toto právo nevyužila žiadna procesná strana, z čoho tiež treba vyvodiť záver, že súhlasili s takýmto postupom okresného súdu.

Napriek tomu, že procesné strany na hlavnom pojednávaní boli správne poučené o opravnom prostriedku, lehote a jej plynutí, až 23. októbra 2009 (deň po doručení rovnopisu rozsudku obvinenému, ktorý obsahuje skutočne nesprávne poučenie o lehote, v ktorej treba podať opravný prostriedok a začiatku jej plynutia), obvinený prostredníctvom obhajcu podal odvolanie, v ktorom ale vôbec neuviedol prípadne takéto pochybenie prvostupňového súdu.

Dovolateľ vo svojom dovolaní uvádza len stručne, že v súlade s poučením uvedeným v písomnom vyhotovení rozsudku podal odvolanie a cituje § 316 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala

oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu. K tomu je potrebné uviesť, že začiatok plynutia odvolacej lehoty doručenie písomného vyhotovenia rozsudku môže spôsobiť, avšak iba vtedy, ak tomuto doručeniu nepredchádzalo oznámenie rozsudku jeho vyhlásením v prítomnosti toho, komu sa má písomné vyhotovenie rozsudku neskôr doručiť. Keďže obvinený a jeho obhajca boli prítomní pri vyhlásení rozsudku (čiže § 309 ods. 2 Tr. por. sa nepoužije), potom obligatórne prednostne zohľadňovanou právnou skutočnosťou, spôsobujúcou začatie plynutia odvolacej lehoty, je v tomto prípade oznámenie rozsudku jeho vyhlásením a nie až oznámenie rozsudku jeho doručením. Totiž ak lehota na podanie odvolania začne procesnej strane plynúť z právneho dôvodu jej osobnej účasti na hlavnom pojednávaní pri vyhlásení rozsudku, potom možnosť, že tej istej procesnej strane začne plynúť lehota na podanie odvolania následným doručením písomného vyhotovenia rozsudku (hoci aj s nesprávnym poučením o lehote na podanie odvolania), je navždy vylúčená. Uvedený výklad jednoznačne vyplýva z dikcie ustanovenia § 309 ods. 1 Tr. por. Trestný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie umožňujúce taký výklad, podľa ktorého by lehota na podanie odvolania, ktorá už raz márne uplynula, mohla byť neskôr „oživená“ pisárskou chybou, či inou zrejmom nesprávnosťou v písomnom vyhotovení doručovaného rozsudku.

Obvinený ak zmešká lehotu na podanie opravného prostriedku, môže v prípade splnenia podmienky tzv. „dôležitého dôvodu“ požiadať o navrátenie lehoty v zmysle § 64 Tr. por. Pričom za dôležitý dôvod je možné považovať aj nesprávne poučenie o opravnom prostriedku. O takýto prípad však nejde, pretože dovolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že poučenie, dané samosudcom procesným stranám po vyhlásení rozsudku, bolo správne a vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Najvyšší súd tiež považuje za potrebné poznamenať, že sám obhajca uviedol, že bol správne poučený o možnosti podať riadny opravný prostriedok proti vyhlásenému rozsudku a napriek tomuto tvrdeniu podal odvolanie oneskorene (o čom musel mať vedomosť, keďže ide o osobu s právnickým vzdelaním) a neskôr dovolanie, ktoré nijako relevantne neodôvodnil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného P. R. podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku musel odmietnuť na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková